

[Indenrigs- og boligministeren.]

Koefoed vil jeg gerne sige, at det ærede medlems ønske naturligtvis vil blive opfyldt og det ærede medlems tale fremlagt i det udvalg, som skal beskæftige sig med valglovsforslaget.

Til det ærede medlem hr. Steen vil jeg gerne lige have lov til at tilføje, at nu må man jo endelig ikke tro, at det, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i sin tid som indenrigsminister gik imod, var muligheden af, at kun 6 000—7 000 stemmer i alt fald ikke skulle kunne give adgang til et mandat. Nej, hvad den daværende indenrigsminister, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, gik ind for dengang, det var en stramning af spærrereglen — eller hvad man nu skal kalde den —, som var gældende dengang. Det ærede medlem vil sikkert her fra talerstolen bekræfte, at det drejede sig om, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard som indenrigsminister foreslog, at man i stedet for det almindelige stemmegennemsnit pr. mandat skulle anvende det stemmegennemsnit, som opstod ved division med antallet af kredsmandater. Det betød altså en stramning. Jeg synes det ærede medlem skulle oplyse, om forholdet er det, at denne tanke ikke på noget senere tidspunkt har forladt det radikale venstre. Jeg synes det ærede medlem skulle give os en forklaring på, om jeg har ret eller uret i min vurdering, og om jeg har lov til at regne med, at det ærede medlem stadig er af den opfattelse, at division med antallet af kredsmandater er en retfærdigere fremgangsmåde end den i øjeblikket eksisterende regel for division.

(Kort bemærkning).

Steen: Den højtærede indenrigsminister og enhver, der beskæftiger sig med valgloven, ved, at når vi foretager en ændring som den, der nu foretages, og lader de nu eksisterende bestemmelser stå, så betyder det reelt en lettelse, og derfor kan man selvfølgelig foretage den ændring, uden at det behøver at betyde en skærpelse.

Når jeg lægger så megen vægt på det spørgsmål, som diskussionen her er udtryk for, er det, fordi jeg tror, det betyder det, jeg gentagende har givet udtryk for. Jeg har i valglovskommissionen bestræbt mig på, at vi skulle komme til enighed om spørgsmålet, og det vil jeg fortsat bestræbe mig på.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg forstår det ærede medlem derhen, at det ærede medlem vil bestræbe sig på at opnå enighed i valglovsarbejdet, og hans tanke om at tilvejebringe enighed går ud på, at man i stedet for at dividere med 175 mandater skal dividere med 135 for at finde det gennemsnit, som kræves for et område, for at man kan få adgang til tillægsmandater. Jeg synes, det ærede medlem skulle oplyse os om, hvorvidt denne stramning forekommer ham rimeligere end den nuværende regel.

(Kort bemærkning).

Steen: Jeg ved ikke, om der er betroet ministeren den nådegave, at han, når han har et synspunkt, som han anser for at være rigtigt, og har fundet det standpunkt, han anser for at være udtryk for hvad der er rimeligt, af hensyn til mange andre forhold efter en overenskomst med andre, kan vise den i denne henseende nødvendige imødekommehed og så samtidig få sig selv til at sige, at det, han nu går med til, er nok bedre end det, han efter sin egen overvejelse var kommet til som det rigtige, for så har ministeren en evne, der ikke er betroet mig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Der er udtrykt ønske om, vistnok under hensyn til, at forfatningsforslaget er sendt til et 21 mands udvalg, at også forslag til lov om valg til rigsdagen og forslag til lov om folkeafstemninger i året 1953 vedrørende ændring af Danmarks Riges Grundlov henvises til et udvalg på 21 medlemmer. Jeg stiller derfor forslag herom.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Formanden: Da der foreligger indstilling fra grupperne angående udvalgets sammensætning, udbeder jeg mig tingets samtykke til allerede i indeværende møde at lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.